

לפני ארבע שנים היא פענה בלהם: „אינני זונה!“ עכשיו

היא השלימה עם המיקצוץ ואומרת: „אני נהנית מזה!“

לש מעט מאוד מיקרים שבהם ניתן לעקוב אחרי גילגוליו של אדם מפיו שלו. אך בעיקבות הכתבה „נעורת הדרור לרים“ (העולם הזה 2346) נפתח פתח למעקב כזה אחרי אנט קולינס — אשה אמריקאית יפת-תואר העוסקת בנות. בעת הראיון שנתנה אנט („סנשיין“) לכתבת העולם הזה נעמי ארווה, היא הודתה כי היא מבלה בבארים ובמועדוני לילה ומקבלת תשלום של 100 דולר מכל לקוח. אבל אם זה בחור נחמד, שנגמר לו הכסף, אני יורדת עד המישים דולר, גילתה.

נלחמה

בעצמה

לפני ארבע שנים היתה אנט אשה נשואה, אם לשלושה ילדים קטנים, שבגלל מצוקה כלכלית החלה את הרי קאריירה שלה כנערת-רחוב. או לא נסקה בזנות באופן קבוע, וטרם השלימה עם מיקצועה החדש. היו לה יסורי מצפון קשים היא נלחמה בעצמה.

אחד מקורבנות מילחמתה הפנימית של אנט באותו זמן היה גבר בשם דויד ארי ריאל.

בסוף יוני 1978 הגיעה אנט לתחנת-המיטרה כשהיא חבולה ובגדיה קרועים, והתלוננה כי גבר שנתן לה טרמפ אנט

בפיו של הסניגור, יהודה עצמון, היה הסבר להתנהגותה. הוא טען כי בעלה של המתלוננת אינו יודע כלל על עיסוקה כזונה, ולכן הפעם, כאשר היתה חבולה וקרועת בגדים, חששה שבעלה יגלה כי המיקרה קרה בעת מריבה עם לקוח, ולשם כך המציאה את כל סיפור האונס. אולם התובעת מיהרה להפריך גירסה זו. לו היתה אנט מעוניינת להסתיר מבעלה את עיסוקה, היתה משתדלת מאוד שהמיטרה לא תמצא את הלקוח. שכן כאשר יימצא, הרי יספר את כל סיפור המעשה ועיסוקה יגלה לבעלה. אולם היתה זו היא שכתבה על כפי-ידה את מיספר המכונית, ובכך גילתה למיטרה את זהותו של הנאשם. ולכן לא יתכן שמניעה בתלונה היו להסתיר מבעלה את עיסוקה.

מחפשת

אהבה

ה שופט בנימין כהן, היום נשיא בית-הדין הפלילי המחוזי בתל-אביב, ניסה לרדת לעומק נישמתה של האשה. הוא ניתח את התנהגותה כפי שעלתה מעובדות המיקרה, וראה כי היא נהגה להתחיל עם גברים לא כזונה, אלא כאשר המחפשת גברים לאהבה. רק במהלך הערב היתה מספרת על מצבה הכלכלי הקשה ועל ילדיה הקטנים כדי שהגבר יציע לה תמיכה.

„היא נהגה להלביש לעצמה דמות של אשה המשחרת לאהבה. למה? בעיקר כדי לא לעורר את השילטון לסוגיה אצלו כזונה, אבל לפי הערכתי יש סיבה נוספת. לפי הערכתי גדלה המתלוננת במישפחה אשר בשבילה עיסוק בזנות על-ידי אחת מבנותיה, הוא השפלה אשר לא תתואר. לפי הערכתי, הרי גם אצל המתלוננת גופה מופגמת תחושה כזו, חרף חיי הנוודות שלה עם בעל יוצא-דופן.“

נאנסת

בתשלום

אותה. היא סיפרה למיטרה כי היתה בדרכה מביכר-איתרם לביתה, והסכימה לנסוע במכונית עם גבר שלא הכירה. לפתע טסה האיש מהדרך, נסע במהירות מסחררת למקום עזוב ברציף הרברט סמואל, ושם, לאחר מאבק אלים, אנט אותה. היא לא ידעה לנקוב בשמו של הגבר, אך על כף ידה רשמה במהירות, אחרי המעשה, חלק ממיספר מכוניתה. היא הציגה את עצמה כתיירת מארצות-הברית, הנמצאת בישראל עם בעלה וילדיה כבר יותר משנה.

המיטרה פעלה במהירות. תוך שעות ספורות אחר כך בעל המכונית והמיטרה עצרה אותו לחקירה. בפיו של הגבר, דויד אוריאל, היה סיפור מפתיע. הוא לא הכחיש כי בא במגע מיני עם אנט באותו לילה במכוניתה, אך הסביר למיטרה כי הוא מוכרם ותיקים, וכי לפני כארבעה חודשים כבר קיימו מגע מיני במכונית באותו מקום תמורת אנתן בסך של כאלף לירות.

גם הפעם היתה, לדברי אוריאל, הסכם דומה ביניהם. אולם שלא כמו בפעם הקודמת, רצתה אנט להסתלק מייד מבעלה המכונית אחרי שבא על סיפוקו. הוא לא הסכים, והזכיר לה כי בפעם שעברה בילו יחדיו כשעתיים, ותמורת כספו ביקש שתישאר איתו יותר. אז התפרצה האשה, לדברי אוריאל, בהיסטריה הלכלכלית הגוראה, ומשתוללת. כדי להתגונן, סטר לה על החיה, ובמהלך תיגרה זו נקרעה שיםלתה והיא נחבלה.

כאשר הציגה המיטרה את הגירסה הזאת לפני אנט, היא החזירה, אבל הודתה כי חלק גדול מהדברים אמתי. היא אכן קיימה איתו בעבר יחסי-מין תמורת תשלום, בגלל מצוקתה הכלכלית הגוראה. היא אם לשלושה ילדים קטנים ובעלה, מוסיקאי העוסק ביוגה, אינו מרוויח כסף לפרנסת המישפחה, ולכן יצאה לרחוב. „אני לא ספרתי לכם זאת בהתחלה כי פחדתי שאם תשמעו כי קיבלתי ממנו כסף בפעם הקודמת, אתם לא תתייחסו אלי ברצינות ותחשבו שאני זונה. אני לא זונה!“ טענה בלהט. „אני יודעת שאני מעמידה את עצמי במצב עדין מאוד כשאני מודה שקיבלתי ממנו כסף בפעם הקודמת, אבל אני מבקשת שתאמינו

לי בגירסה הזאת, שאני מוסרת עכשיו. אני לא משקרת. הוא אנט אותי ואני רוצה שהוא ייענש על המעשה שעשה, וכדי שלא יעשה זאת לבחורות צעירות יותר ממני, שיכולות להיפגע מכך.“

להסתיר

מהבעל?

אנט דיברה בכנות כה רבה, שהשוטרים השתכנעו והתיק הועבר לפרקליטות. נגד אוריאל הוגש כתב אישום על אונס וחבלה חמורה, והתובעת, פנינה דבורין, העלתה את גירסת התביעה שהתבססה כולה על דבריה של אנט. בבית-הדין הציגה המתלוננת על מה שעבר עליה כאשר עלתה למכוניתה של אוריאל על מנת להגיע לביתה, והוא הציע לה שוב אתגן וביקש ממנה לקיים איתו יחסי-מין כבעבר.

„הוא הוציא כסף ושם לי ביד, אני לא יודעת כמה כסף הוא שם לי ביד, אבל נבהלתי והרגשתי כמו זונה ואמרת לי לו זאת, אמרתי לו שאני לא רוצה את הכסף שלו, שיקח אותו ושאני מתחרטת.“ השופטים, ששמעו את עדותה של אנט ואת עדותו של הנאשם, היו בדילמה קשה. לכאורה הגיע הגבר לבית-המישפט כשבידו אשתי גדולה, הוא דיבר אמת מלכתחילה והתמיד בעדותו בעקביות. ואילו אנט התחילה בשקר ורק טיפין טיפין גילתה למיטרה את גירסתה האמיתית. היא גם הודתה לבסוף כי היא עוסקת בזנות מפעם לפעם, והיא קשה להבין מדוע דווקא בפעם הזו, עם אדם שכבר קיים איתה יחסי-מין בעבר, ואשר שילם לה כסף רב, סיבה לקיים יחסי-מין והיתה מוכנה להילחם בחירוף נפש כדי למנוע זאת.

„עם אמונה בשיחורור האשה ובנישואין שאינם בלתי-מתיישבים עם חופש מיני לשמו, היא עדיין מצליחה להיות בשלום. לא כך עם הנות, המוקצה מחמת מיאוס, שאת עיסוקה בה (בכורח מצוקת העיתים) היא כביכול מנסה להסתיר גם מעצמה. אני סבור שלחיפושיה אחרי גברים נהגה לשאת דמות של אשה שוחרת אהבה, מפני שאת עיסוקה בזנות היא כביכול מנסה להסתיר גם מעצמה.“ כך כתב השופט בפסק-דינו, כאשר בחר להאמין לגירסתה של המתלוננת ולהרשיע את הנאשם.

אוריאל הורשע ונדון לשנה וחצי מאסר בפועל. הוא מיהר לערער בבית-הדין הפלילי, למרות שבדרך-כלל אין בית-הדין הפלילי מערער בממצאים עובדי-דתיים, שינה הפעם ממינהגו. בית-הדין הפלילי בדק שנית את כל הפרשה המיוזרה ומצא שנותר בליבו ספק, וזה הייב לפעול לטובת הנאשם.

„על נכונותה של המתלוננת להסתיר עובדות שאינן נחוצות לה, גם כאשר ההגנות כלפי אדם שעליו היא מתלוננת מחייבת את גילויין, למדת תלונתה, שאותה מסרה למיטרה שעות ספורות בלבד אחרי האירוע, למיקרה דבריה מת-קבל הרושם של מדובר באשה הגונה, אשת-איש ואס-לילדים, שכבודה חולל בידי אדם שהיכרותה איתו היתה שטחית ביותר, ואשר ניצל בצורה אכזרית את נסיעתה התמימה במכוניתו.“

„אין בעדותה כל זכר לעובדה כי כארי-בעה חודשים קודם לכן התייחדה עם המערער באותו מקום עצמו אחרי פגישה קצרה ושיחה מיקרית בכיכר-איתרם. יתירה מזו, עתה אין היא מכחישה כי נאותה לקבל ממנו כמה מאות לירות כאתנן.“

בית-הדין הפלילי העליין ביטל את הרשעתו של אוריאל באונס וזיכה אותו. כיום, ארבע שנים אחרי אותו מיקרה, שוב אין אנט קולינס מתביישת במיקר צועה. בעלה התמהוני עזב אותה ונעלם מן הארץ, והיא נותרה עם שלושת ילדיה. היא עדיין אשה יפה ומושכת ומתלבשת יפה. אחרי שנפטרה מהעבודות הנפשיות שהפריעו לה בעבר, מרוויחה אנט סכומי כסף גדולים מאוד והיא שכרה וילה מפוארת ברמת-השן ומגדלת את ילדיה ברוחה כלכלית.

„אני חושבת שבן-אדם יכול לעשות עם הגוף שלו מה שהוא רוצה, ואף לא אחד יכול למנוע ממני לעשות כסף כן הגוף שלי. הרי זה דבר אידיאלי שלב עבודה עם תענוג, ואני בוחרת בדרך-כלל גברים צעירים וחזקים מאנשי כוח הארץ ואני גם נהנית מזה.“ היא אומרת היום בגילוי-לב.

על עברה היא מספרת: „הגעתי לארץ לפני כמה שנים עם בעלי שהיה מוסיקאי. היו לנו שלושה ילדים והוא לא מצא כאן פרנסה. הוא היה מנגן לפעמים בכל מיני מקומות, עד שנמאס לו והוא התיישב בבית. לילדים לא היה אוכל, אני ובעלי עישנו חשיש וגם זה עלה הרבה כסף. „בעלי הציע לי ללכת ולחפש גברים. הרעיון לא מצא חן בעיני, אבל הלכתי לרחוב הירקון ותפסתי טרמפים. בכל ערב חזרתי עם חבילת כסף. בעלי טיפל בילדים ואני הייתי המפרנסת. בעלי ברח מהארץ לפני שנתיים, והשאר אותי עם הילדים.“ אנט חזרה לעבוד גם במקום עבודה הראשון בכיכר-איתרם. לדבריה היא מר-וויה כחמש מאות דולר ליום. שהם כ-15 אלף דולר להודש. היא סקרת מנחה ומתרוצצת משולחן לשולחן, קובעת פני-שות עם כמה גברים בערב אחד, ולפעמים קובעת גם פגישות לשעות היום כאשר הילדים לומדים. אין לה זמן לבזבז ולרוב היא מחזיקה מונית צמודה במשך הלילה. קשה לי להאמין כי זוהי אותה אשה שטענה בלהט כזה לפני ארבע שנים: „אני לא זונה!“